

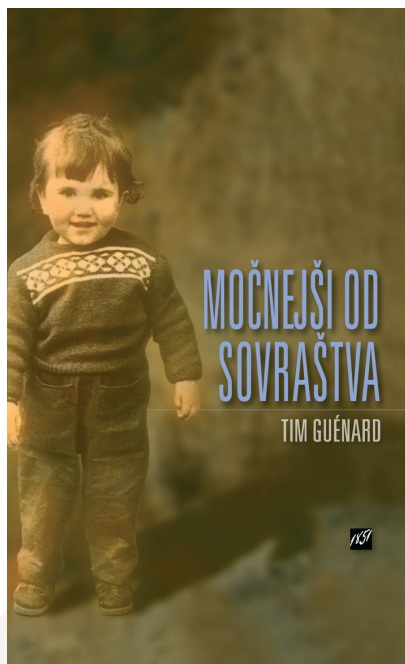

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

TIM GUÉNARD: MOČNEJŠI OD SOVRAŠTVA

Podatki o knjigi

- Naslov: Močnejši od sovraštva
- Avtor: Tim Guénard
- Prevedla in uredila:
Tadeja Petrovčič Jerina
- Velikost: 120 mm x 190 mm
- Vezava: broširano z zavihi
- Število strani: 280
- ISBN 961-218-634-0
- Cena: 15 €
- Založnik:
Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje:
2000, 2006, 2009, 2012

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Ljubezen je moj zaključni udarec

V svojem življenjepisu nam avtor razkriva popotovanje izgubljenega in spet najdenega otroka. Njegove besede so silne kot udarci s pestjo, kleno pisanje pa prinaša sporočilo upanja: razodeva zmožnost slehernega, tudi najgloblje ranjenega človeka, da ljubi in odpušča.

Potem ko mati triletnega Tima pusti ob samotni poljski cesti in ga očetovi udarci nato za dve leti priklenejo na bolniško posteljo, iz njega zraste deček z razbitim srcem in obrazom. Življenje v rejniški družini z novim zalogajem razočaranja v otroku le še poudari lakoto po ljubezni in, da ne bi več trpel, njegovo srce postopno otrdi. Ko pri dvanajstih postane vodja tolpe, si želi le, da bi ga izključili iz popravnega doma in bi svoboden živel v Parizu šestdesetih let. Tam se mora iz dneva v dan prebijati ob lakoti, mrazu in neprijetnih srečanjih ... Tim postane prodajalec, izsiljevalec prostitutk, žigolo, kljub sprevrženosti nekaterih krogov pa pri tem odkrije tudi solidarnost ubogih in resnično prijateljstvo. Vseskozi ohranja besno voljo do življenja in sovraštva. Postane uspešen boksar, z zmagami v spopadih si prisluži določeno spoštovanje, v nasprotniku pa vedno želi nokavtirati očeta. Pri dvajsetih se sreča z zlomljenimi, pohabljenimi, prizadetimi, ki jih družba zavrača. Stik s temi ljudmi ga tako pretrese, da se ob njih znova rodi ...

O avtorju

TIM GUÉNARD (1958) je poročen, oče štirih otrok in ded. Kot čebelar in član uglednega mojstrskega združenja kiparjev kamnosekov živi na jugozahodu Francije, blizu Lurda, kjer na svoji kmetiji z ženo sprejemata ljudi v težavah. V javnosti pogosto spregovori o svojem življenju, da bi opozoril na pomanjkanje ljubezni in na nasilje, ki so mu danes izpostavljeni mladi.

Odlomek iz knjige

Ljubezen je kot utrdba. Treba je poskusiti. Ljubi druge, kot bi sam rad bil ljubljen. Glej druge, kot bi sam rad, da te gledajo. Dajaj, kot bi sam rad, da ti dajejo. Poskušaj dva tedna. Če ne boš zadovoljen, vrni pošiljatelju ...

Ko skušaš ljubiti, ljubezen postane del tebe. V mesecih, ki sledijo temu znamenitemu rojstnemu dnevu, se moje življenje popolnoma spremeni. Spoprijateljim se z ljudmi najrazličnejših nazorov in okolij, z ljudmi različnih ras in kultur, zavračam vsakršne nalepke in spoznavam njihovo drugačnost. Ti ljudje so zame kot nove dežele, ki jih moram odkriti; so skrivnost, ki jo moram raziskati, in ne ovira, ki bi jo moral premagati. Postajam klativitez različnosti. Svoboden človek v načinu svoje ljubezni, ki ni več ujeta v malo vaško okolje pretesnih stikov. Svetovni popotnik. Moji prijatelji so kot gozd, ki ga imam v njegovi raznolikosti tako rad. Skrivenčena drevesa prepuščajo svetlobo bolje od brezhibno razvrščenih debel.

Zrak, sinjina! Očaran nad dušo nekega človeka želim spoznati prst in kulturo, deželo, ki mu je dala obliko. Prijatelj mi vzbudi željo, da bi obiskal njegov dom.

Odidem. Ne vem natančno, kaj sploh iščem. S tovornjakarji prekrižarim Evropo. Natovarjam in razto-varjam, pazim na tovornjak, medtem ko voznik počiva. Vozim se in izstopim, kjer se mi zahoče. Prepotujem Belgijo, Nizozemsko, Švedsko, Norveško, Dansko, Italijo, nekdanjo Jugoslavijo ...

Rad prečkam meje. Kot bi me ta prehod simbolično osvobajal vseh meja, ki so mi bile vsiljene v otroštvu.

Rad se nasmehnem neznancem in všeč mi je, ko človeku ostanejo za sporazumevanje le pogledi in pre-proste kretnje. Ugotovim, da ne vem ničesar, vendar spoznam tudi, da je sleherni človek dragocen. Tega me naučijo fantje in dekleta, ki so mi pripravljeni zaupati del sebe. V Grčiji, Turčiji, Libanonu, Izraelu, Združenih državah, Kanadi ...

Na mojem vandraju z nahrbtnikom na ramah mi spoznavanje dežel, ljudi in različnih navad utrjuje vero v človeka. Pretrese me, kako me sprejmejo ubogi, ki mi odprejo vrata in z menoj delijo tisto, kar imajo. Ko se srečam s katerim teh bratov v človeškosti, me v bistvu zanima le eno; na srce mu položim svojo dlan in ga vprašam: »Kako gre tvojemu srcu?«

Ugotovim, da je največje trpljenje tisto, ki ga človek doživlja v danem trenutku. Trpljenje ni omejeno na določeno družbeno okolje. Uboge človek prepozna. Na ramenih nosijo ogrinjalo bede. Roko jim podaš iz usmiljenja in tvoja kretnja lahko preraste v ljubezen.

(Str. 220-222)